

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **O. Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1.4.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 5.2.2014, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 1.4.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 5.2.2014, kterým zamítla žádost žalobce podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení jeho zdravotního stavu. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 17.1.2014, podle kterého byl žalobce i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí

vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 12.3.2014, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši 45%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že jeho zdravotní stav byl chybně posouzen a že bylo o něm rozhodnuto bez jeho účasti. Při vstupních prohlídkách mu bylo sděleno, že není schopen navrhované práce. Žalobce navrhoval nové posouzení zdravotního stavu soudním znalcem a nezávislou komisí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 1.4.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 6.8.2014 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce je poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od roku 2012, předtím pobíral od roku 2009 plný invalidní důchod. Dne 12.12.2013 požádal o zvýšení invalidního důchodu pro invaliditu vyššího stupně. Na základě této jeho žádosti byl jeho zdravotní stav posouzen dne 10.1.2014 lékařem posudkové služby OSSZ v Ostravě se závěrem, že pokles pracovní schopnosti žalobce činil 45% (35%+10% zvýšení) podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a že je nadále invalidní v prvním stupni. Rozhodnutím žalované ze dne 5.2.2014 byla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, ve kterých uvedl mimo jiné to, že požádal o třetí stupeň invalidity a neví, proč nebyl přizván k jednání. Necítí se schopen vykonávat zaměstnání vzhledem ke svému zdravotnímu stavu. Žalovaná svým rozhodnutím ze dne 1.4.2014 tyto námitky zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 5.2.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. V. K. a jeho nálezů z 25.11. a 20.12.2013, ze zdravotní dokumentace ortopedické ambulance Městské nemocnice Ostrava, včetně propouštěcí zprávy z ortopedie tamtéž od 6.4.2009 do 10.4.2009 a od 13.8. do 16.8.2014, operačního protokolu ze dne 14.8.2014, z rtg snímků, MR kyčlí ze dne 12.4.2013 MUDr. L. M. a z další spisové dokumentace vedené u OSSZ Ostrava. Kromě této zdravotní dokumentace měla posudková komise k dispozici veškeré lékařské nálezy předložené žalobcem k žalobě i v rámci řízení o jeho námitkách. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce vleklý víceetážový bolestivý páteřní syndrom s převahou obtíží v krčním a bederním úseku při degenerativních změnách

bez známek útlaku míchy a nervových kořenů. Tento stav podřadila posudková komise pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti 20% i s přihlédnutím k postižení pravého kyčelního kloubu. Posudková komise dodala, že postižení páteře je degenerativního původu, z funkčního hlediska lehkého stupně, bez významnějšího omezení pohyblivosti páteře a bez projevu útlaku nervových struktur. Artroskopickým vyšetřením pravého kyčelního kloubu v srpnu 2014 je doloženo, že se o závažné postižení kloubu nejedná, byla prokázána a ošetřena chondropatie hlavice kosti stehenní II. st. Degenerativní změny vpravo dosahují maximálně II. st., pohyblivost kloubů je omezena zcela mírně a symetricky. Pooperační stav v současnosti odpovídá dočasné pracovní neschopnosti maximálně do tří měsíců. Nejedná o natolik závažné zdravotní postižení, pro které by bylo nutno zvyšovat procentní hodnocení poklesu pracovní schopnosti, neboť pracovní omezení již dále podstatněji nerozšiřuje. Posudková komise uzavřela, že se u žalobce nejedná ani o invaliditu prvního stupně. Své odlišné hodnocení oproti posudkovým lékařům OSSZ i ČSSZ odůvodnila tím, že za rozhodující zdravotní postižení žalobce považuje postižení páteře a nikoliv lehké postižení pravého kyčelního kloubu, které by samo o sobě odpovídalo poklesu pracovní schopnosti o 10%. Na základě posudkového spisu posudková komise dospěla k závěru, že uznání invalidity prvního stupně dne 14.5.2012, 10.6.2013 a 10.1.2014 je nutno považovat za posudkový omyl v důsledku toho, že lékaři OSSZ a ČSSZ neměli dostatečně objektivizován zdravotní stav a neměli k dispozici výsledek artroskopie pravého kyčelního kloubu ze srpna 2014, který významnější postižení kloubu neprokázal. Také uznání plné invalidity od 10.6.2009 i kontrolu za tři roky je podle PK MPSV ČR nutno hodnotit jako posudkový omyl. K tomuto posudkovému omylu vedly lékaři OSSZ rovněž nálezy rovněž nálezy odborných lékařů z června 2009, když uváděly, že se jedná o atrózu pravého kyčelního kloubu II.-III. stupně a že žalobce je zařazen do evidence čekatelů k implantaci umělého kyčelního kloubu. Tento operační zákrok není indikován ani v současné době.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 1.4.2014 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR v Ostravě, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Žalobce sice namítal, že informace v posudcích uvedené jsou neúplné

a nepravdivé, proto s nimi nesouhlasí, avšak bližší důvody u nesouhlasu nedokázal uvést. K dotazu, zda trpí nějakým dalším onemocněním než v posudku PK uvedeným uvedl, že ano, ale nespecifikoval je. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopéda. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobce. Krajský soud proto posudek PK MPSV ČR shledal úplným a dostatečně přesvědčivým i v jeho závěrech, včetně vysvětlení odlišného hodnotícího stanoviska rozdílného od dřívějších posudků lékařů OSSZ i ČSSZ. Neshledal proto důvodným důkazní návrh žalobce, aby jeho zdravotní stav byl prošetřen soudním znalcem, který na rozdíl od PK MPSV ČR bude nezávislý. Pokud pak žalobce v průběhu řízení namítal podjatost členů posudkové komise, o této námitce bylo rozhodnuto Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR dne 11.11.2014 tak, že úřední osoby – členové posudkové komise nejsou vyloučeny z projednávání věci žalobce, které se týká posouzení jeho zdravotního stavu pro účely přezkumného řízení soudního.

Jelikož žalobce k datu 1.4.2014 nebyl invalidní, přičemž se žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu pro invaliditu vyššího stupně, krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 19. března 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce